

KRIKEC

Osnovna šola Franceta Prešerna Kranj
časopis razredne stopnje
šolsko leto 2015/2016

»Kdor hoče videti, mora gledati s srcem.

Bistvo je očem nevidno.«

Antoin de Saint-Exupery

Anja, 4. a

Sodelovali učenci in učiteljice razredne stopnje.

Oblikovanje: Adrijana Peterlin, Tjaša Sajovic, Marko Zupan

Lektorirala: Nada Pajntar

Naslovnica: Kristina, 3. a

Zadnja stran: Alina, 3. a

UVODNI POZDRAV

Krikec, šolski časopis
Redno vsako leto izide.
In prinaša vam zapis,
Kaj vse do naše šole pride.
Enkrat vsak prebere naj
Celoletni direndaj.

Hej,

novi Krikec je tu in z njim konec šolskega leta ter ... poletje! Vsi že komaj čakamo brezskrbne dni brez budilke in urnika, veter v laseh, hlajenje s sladoledom in v vodi, šepetave večere na travniku.

A preden se zares poslovimo, bi z vami radi delili vesele, zabavne, nenavadne trenutke tega šolskega leta. Preberite jih, mogoče tudi večkrat, da se to šolsko leto vsem vtisne globoko v spomin.

Jeseni pa se vsi z veseljem vrnimo nazaj v šolske klopi, kjer bomo svoje poletne vtise delili s sošolci.

Vsem želimo nepozabno, zdravo in nasmejano poletje.

Vaša ekipa Krikca

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

Domišljija nas popelje v svet, ki je odraslim velikokrat neznan.

ČUDEŽNA DENARNICA

Nekoč je živela deklica po imenu Zala. Živela je v hiši z mamo in očetom. Ta deklica je imela eno skrivnost, ki je ni povedala ne mami ne očetu. Imela je čudežno denarnico. Ko je Zala odšla v trgovino, je ves denar porabila za sladkarije, saj je bila sladkosneda. V hipu, ko ji je zmanjkalo denarja in je pogledala v denarnico, je bilo v njej toliko denarja, kolikor ga je imela na začetku, preden je kupila sladkarije. Nekoč pa sta jo mama in oče prosila, naj gre v trgovino kupiti nekaj stvari. Zala se je takoj odpravila in ko je prišla do trgovine, je spet kupila le sladkarije. Porabila je ves denar. Ko je hodila proti domu, se je spomnila, da mora kupiti še nekaj stvari za mamo in očeta. Ustrašila se je, saj je vedela, da je porabila ves denar. Pogledala je v denarnico in se spomnila, da ima čudežno denarnico. Oddahnila si je. Odšla je nazaj v trgovino in kupila stvari, ki sta jih naročila mama in oče. Vesela je prišla domov. Tako je vsak dan lahko hodila v trgovino in denarja ji ni nikoli zmanjkalo.

Lara, 4. b

KMETJE

Sara, 1. a

Na dvorišču kmečke hiše je ves dan garal kmet Franc v čudežnem plašču. Njegova žena se je imenovala Špela. Vedno je bila oblečena v spalno srajco. Zelo rada sta jedla leden sladoled. Imela sta zelenjavni vrt, na njem pa posajen krompir in korenje. Njun sin se je ves dan igral s kokošmi. Začel je padati dež. Na obisk je prišel dedek. Vsi smo bili zelo lačni. Mama je predlagala dunajski zrezek, dedek pa tega ni maral. Dedek je predlagal juho, bilo je zelo dobro kosilo. Sinu je žlica padla v smeti. Našel jo je petelin in jo pojedel. Postal je podivjan petelin. Začel je gristi. Franc ga je zaprl v kletko. Čez čas so dobili pismo, da bo k njim kmalu prišel princ na belem konju. In je res prišel. Franc mu je v zameno za vrečo denarja dal čudežni plašč, ki ga je našel v reki, zraven pa šop treh pisanih marjetic. Nato so se poslovili.

Noel, 4. b

DETEKTIV

Nekoč je živel detektiv Janez, ki je hodil v šolo Obuti maček. To je bila skrivna šola za detektive. Njegova starša nista hotela, da bi postal detektiv, ampak gasilec. Med počitnicami pa je s prijateljem zašel v gozd, kjer se je Janez izgubil, njegov prijatelj pa je padel v trnje. Janez je medtem taval po gozdu in iskal kaj za pod zob. Srečal ga je prijazen medved, ki ga je odpeljal v svojo kočo. Janez mu je povedal svojo zgodbo in medved mu je ponudil pijačo. Začel mu je pripovedovati o skrivnostni votlini. Do te votline vodi skrivnostno sporočilo in vilice. Janez se je odpravil na pot. Hodil je in hodil. Čez eno uro je prišel do vilic. Vilice so ga vodile do skrivnostne votline, kjer sta ga čakala starša in prijazni medved. Bilo je kot v gostilni. Na mizi je bila dobra večerja in vreče denarja. Na žalost pa je mimo prišel ropar in vzel vrečo denarja. Janez je roparje ujel. Starša sta bila ponosna, da je Janez detektiv. Odšli so domov. Med potjo so rešili Janezovega prijatelja iz trnja.

Oskar, 4. b

ZAJČEK TAČEK

Nekoč je živel majhen zajček, ki mu je bilo ime Taček. Zelo rad je imel svojo mamico. Mamici se je bližal rojstni dan. Zajčka je zelo skrbelo, kaj bo podaril mamici, saj ni imel denarja, da bi ji kupil darilo. Zajček Taček je potem šel v gozd in je razmišljal. Zelo si je želel eno košaro, ki bi bila zmeraj polna korenja. Ptička, ki je bila na drevesu, ga je slišala. Rekla je, da to, kar si želi, to dobi. Taček je dobil lepo košaro za mamico, ki nikoli ni bila prazna. Mamica mu je bila zelo hvaležna za takšno darilo.

Ivana, 2. b

Nejc, 3. a

LETEČA PREPROGA

Nekega dne sem zaspal na preprogi. Ko sem se zbudil, je začela leteti. Poskušal sem jo ustaviti, a mi ni uspelo. Preproga je letela osem ur, nato pa je pristala. Ko sem stopil na tla, sem ugotovil, da sem prišel v deželo preprog. Vsa hrana, ki si si jo zaželel, je bila zastonj. Njihova specialiteta so bili polži v blatu. Zraven so mi postregli ohlajeno lavo. Za mano se je skrival pes, ki so mu prepovedali jesti polže. Ko ni nihče gledal, sem polže dal psu. Spremenil se je v vulkan in začel bruhati lavo. Preproga še ni mogla leteti, ker je bila lačna. Polže sem ji hitro vrgel v usta. Polže je pogoltnila in hitro sva odletela. Ko sva priletela domov, je bila ura že enajst. Domov sem prišel pred staršema. Hitro sem pospravil preprogo in se ulegel v posteljo. Ko sta prišla domov, sem rekel, da sem zaspal. Nikoli nista ugotovila, da se je to zgodilo.

Ožbej, 4. b

POLICAJ LOJZE

Živel je policaj Lojze, ki rad sendviče je imel.
V leseni koči je imel plastični čoln, ki vedno bil je blata poln.
Babica je njegova sreča, a njej je bolj všeč plastična vreča.
Lesen zaboj, ki je v koči že sto let, je izgledal kot star polpet.
Ribiška palica ni njegova malica.

Doma ima godrnjavo papigo in zlato ribico.
Nekega dne se je zaletel v drevo.
Tam je našel skrivnostno sporočilo.

Oblekel je škornje in skočit šel v morje.
A namesto morja je našel tri luže.
Polomljen dežnik bil je njegov voznik.
Z njim se je potopil, a voda bila je čudežna,
zato ni umrl.
Ko se je rešil, se je osmešil.
Potem se je napil in se skoraj ubil.
Lojze padel je v lonc
In mama je rekla: »Pesmice je konec.«

Yannick, 1. b

Ožbej, 4. b

ŽALOSTNI DEDEK

Nekega dne je bila na dvorišču postavljena stara kmečka hiša. Notri je živel star dedek, ki je spal v spalni srajci 50 let. Čez nekaj časa so otroci vstopili vanjo. Začelo je močno deževati in grmeti. Strela je zadela petelina tako močno, da je čisto podivjal in padel z ograje. Čez nekaj časa, ko je nehalo deževati in grmeti, se je dedek zbudil in oblekel čudežni plašč. Ta čudežni plašč je imel tako moč, da ko ga je oblekel, je posijalo sonce in pisane marjetice so zacvetele. Dedek je šel za mizo in z žlico pojedel zelo dobro kosilo. Po kosilu se je odločil, da bo legel k počitku. Ravno takrat je dobil pismo, ni pa vedel, od koga je. Na njem je pisalo: »Dragi dedek! Povabila bi te na sladoled. Špela.« Dedek je bil tako vesel povabila, da je mislil, da je v nebesih. Šel je k Špeli, a takrat je bilo prepozno. Tam je bil princ na belem konju, ki je Špelo odpeljal. Dedek se je žalosten odpravil domov, se usedel na stol in gledal, kako v zelenjavnem vrtu raste korenje in krompir.

Nejc, 4. a

Janez, 3. b

ZANIMIVA ZGODBA

Nekega dne je na dvorišču stala kmečka hiša in podivjani petelin. Začelo je deževati, dedek pa je sadil krompir in sejal korenje. Hitro je stekel v hišo in vzel plašč. Seveda ni vedel, da je plašč čaroben. Sadil je in sejal. Zaradi dežja je bilo ogromno blata. Dedek se je spotaknil in padel na plašč. Plašč je spregovoril: »Živjo, dedek. Izpolnil ti bom tri želje.« Dedek ni mogel verjeti, da njegov plašč govori. Špela je vse to slišala in se tudi ona začudila. Babica jo je poklicala, naj pride na večerjo. Zelo dobra večerja je bila na mizi. Ko je Špela pojedla, je odšla spat. Zjutraj je povedala, da je sanjala princa na belem konju. Dedek je celo noč razmišljal, kaj naj si zaželi. Zaželel si je kravo. Po petdesetih letih je že ostarel in ni vedel, kako je dobil kravo. Tudi babica in Špela nista vedeli. Vsi so pozabili na ta dogodek.

Arman, 4. a

Z JURIJEM IN BONGOM GREM PO SLOVENIJI

Z Jurijem sva Bongu pokazala Slovenijo. Začeli smo v Ljubljani, kjer smo videli, kako se utaplja neki Ljubljančan. Vsi smo skočili s Tromostovja in ga poskušali rešiti. Vsi štirje smo priplavali ven. Dobili smo priznanja, ki nam jih je dal France Prešeren. Rekli smo si, da bomo šli naslednji dan na Triglav. Prišla je veeverica in rekla, da bo šla z nami. Zjutraj smo hitro vstali in vzeli vodo. Odpravili smo se na Triglav. Plezali smo po klinih in proti koncu je priletel orel. Orel nas je vzpodbujal. Ko smo prišli na vrh Triglava, smo si rekli, da to ni bil mačji kašelj. Ko smo šli dol, je po strmini Bongo padel in si opraskal koleno. Na rano smo mu dali obkladek in šli naprej. Odločili smo se, da gremo plavat v morje. Zato smo šli v Koper. Tam smo si kupili kopalke. Bongo je bil vesel, ker smo šli v morje. Ko smo prišli noter, sem si izmislil, da gremo igrat vaterpolo. Ker ga igram, sem tam videl igralca in ga prosil, če posodi gol. Šli smo igrati in bilo je zelo zabavno. Zahvalili smo se za igro in odšli iz vode. V trgovini smo vzeli vodo in vsak en sendvič. Šli smo še na hrib. Tja smo prišli peš. Šli smo na Jošt. Ko smo prišli do tja, je bilo 40 stopinj. Ko smo prišli do kočice, smo si vzeli vodni sladoled. Ura je bila že zelo veliko. V muzeju v Kranju smo šli pogledat znamenitosti. Prišli smo ven in šli še v Postojnsko jamo. Tam smo videli človeške ribice in dobili smo kamenček. Z Jurijem sva se poslovila od Bonga. Rekel je, da bo še prišel. Bil je zelo vesel, ker je ta dan doživel zelo veliko dobrih stvari. Drugič bo pa ostal pri nas in za cel mesec prišel s starši. Bongo in njegovi starši se že zelo veselijo, da spoznajo še več znamenitosti naše države Slovenije.

Jaka, 5. b

Sara, 1. b

DOLGI LASJE

Lasje skušnjari,
to zaščita moja je.
Ko sije sonce,
da pod "havbo" ne pregreva se.

Ni bilo vedno mi lahko,
saj so me zamenjali za deklico.
V resnici sem fant ta pravi,

čeprav daljše imam lase na glavi.

Lasje so moj zaščitni znak,
saj brez njih se ne počutim kot junak.

Mojih las jaz ne dam,
zato naj kar frizer ostane čim dlje
stran.

Nejc, 5. a

NEJC V ČUDEŽNI DEŽELI

Ura je bila pol devetih in šel sem v "mižole". Takoj, ko sem zaspal, sem začel sanjati. Najprej sem se zbudil v svojih sanjah. Bil sem v deževnem gozdu v hišici na drevesu. Še preden sem se uspel napraviti, se je zaslišal glasen BUM. Medtem ko sem vlekel hlače čez pas, sem stekel iz hišice in splezal po lestvi, ki je bila spletena iz vrvi.

Zhangying, 2. b

Na tleh sem zagledal opičjaka s krili. To pa še ni bilo vse, saj je znal tudi govoriti. Povedal je, da mu je ime Nono in da ga je ob tla vrgel močan sunek vetra. Pomagal sem mu vstati in takoj je hotel poleteti naprej. A je bil slaboten in je ponovno padel na tla. Ponovno sem mu podal roko in skrbelo me je, če je še cela. Odpeljal sem ga v hišico na drevesu in ga položil na

posteljo, da si odpočije. Medtem ko je spal, sem se odpravil po zelišča za čaj. Naletel sem na zelo redko zdravilno rožo, ki pomaga prav pri vsem.

Ko sem se vrnil v hišico, sem pripravil zdravilni napoj. Ponudil sem mu ga in po nekaj požirkih je bil spet na nogah. Bil mi je zelo hvaležen in postala sva prijatelja. Ker je hitro začel pogrešati svojo družino, je na vsak način hotel domov. Skrbelo me je, da še ni sposoben za na pot. Nono je predlagal, da grem z njim. Pokazal mi je posebno tehniko odrida, s katero si lahko skočil tako daleč, da si lahko poletel. Po prvih dveh neuspešnih odskokih in trdih pristankih sem želel odnehati. Vendar je Nono vztrajal in posrečilo se mi je. Odletela sva proti njegovemu domu. Ko mi je pokazal, kje sva doma, sva začela padati nazaj proti Zemlji. Ustrašil sem se, da bom ob pristanku padel, zaradi česar sem se zbudil.

Tehniko odskoka sem takoj preizkusil tudi doma, saj sem bil prepričan, da se je natanko spomnim. A očitno sem moral neko malenkost pozabiti in sem pristal v omari z buško na glavi. Ker buške v pravem življenju bolijo bolj kot v sanjah, sem prenehal z nadaljnimi poskusi.

Nejc, 5. a

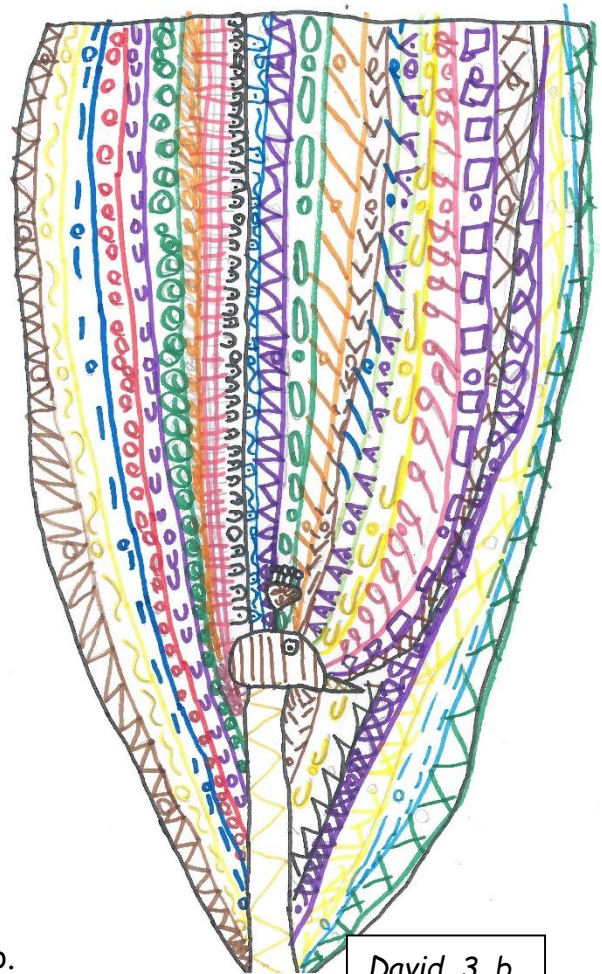
KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

PESMMICA (pravilno ste prebrali dva m):

Šola, stanovanje, zelo je slabo stanje.
Brisača in pijača, to se resno spleča.
Vreča denarja zelo je dolgotrajna,
takrat obuti maček bil je zelo lačen,
večerja in vilice, nohti in pilice
zelo bi se mu prilegli,
ker zjutraj bi se ulegli.
Skrivnostna votlina je kot stara brazgotina.
Skrivnostno sporočilo je Nežo zdaj zbudilo.
Janez v gostilni se je preveč napil,
potem pa z avtom na cesti se je razbil.
Prijazen medved zelo se ga je prestrašil,
Janez pa se ni prav nič ustrašil.
Sonce je bilo rumeno, staršem pa zelo zeleno.

Lana, 4. b

IZLET NA BELOPEŠKA JEZERA

Z družino in prijateljem Nejcem smo se odpravili na Belopeška jezera. Zelo sem se veselil izleta. Začeli smo v Kranjski Gori, kjer smo parkirali avto. Vzeli smo kolesa. Med kolesarjenjem smo se zelo zabavali in čas je hitro minil. Z Nejcem sva bila lačna, zato smo se ustavili in pojedli malico. Nadaljevali smo pot vse do Belopeških jezer. Prekolesarili smo trideset kilometrov. Pred nami se je odprlo jezero. Ob jezeru smo našli račja jajca. Ker je bilo zelo vroče, smo odšli na sladoled. Ob jezeru smo se kopali. Videli smo tudi poletno sankališče. Očka nam je dovolil, da smo se spustili po progi. Preživeli smo prijeten dan.

Nejc, 3. a

PIA V ČUDEŽNI DEŽELI

Ko sem si umila zobe, sem se odpravila spat. Ampak še preden sem zaspala, sem hotela prebrati knjigo. Ta knjiga pa ni imela več črk, besedila ... Zaspala sem ...

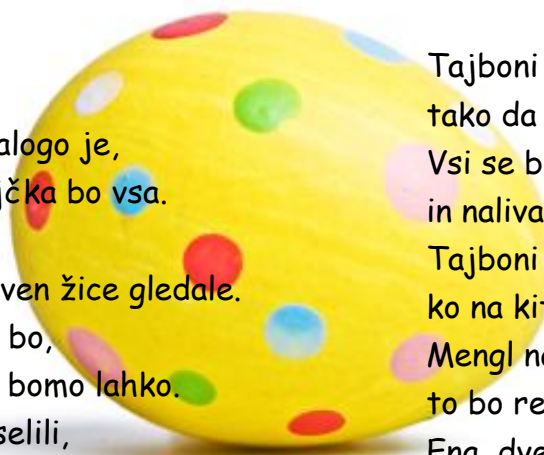
Sanjala sem, da je bil ves svet iz sladkarij. Oblaki so bili iz sladkorne pene, reke, morja, slapovi, mlake so bili iz čokoladnega mleka. Ko je deževalo, so z neba padali bonboni, stebła dreves so bila iz lizike, njihove krošnje pa iz sladkorne pene. Zelo sem bila presenečena. Kot nora sem iskala svoj dom. Nato pa sem začela raziskovati. Med potjo sem srečala zajčka, ki je kakal bombončke. Imel je poškodovano tačko. Vzela sem ga k sebi in ga oskrbela. Ko mu je bilo bolje, je namesto da bi odskakljal stran, šel za mano. Hodila sva zelo dolgo. Nato sva si na nekem travniku zgradila leseno hiško. Notri sva preživljala noči. Vsako jutro je na vrata nekaj potrkal. Ko pa sva odprla vrata, tam ni bilo nikogar. Vsako jutro sva šla nabirat jagode, borovnice in maline. Mleko pa sva pila kar iz potoka. Kasneje sva izvedela, da na vrata nihče ne trka, ampak se vanje zaletava majhen ptiček. Nekega dne sva tega majhnega ptička našla v gozdu. Ležal je na tleh in imel je poškodovano krilo. Odnesa sva ga domov in ga oskrbela. Naslednji dan je bil ptiček že ozdravljen, zato sva ga spustila v naravo in je odletel. Kasneje sem tudi zajčka spustila v gozd in takrat sem se zbudila.

Zdelo se mi je, kot da se je vse to res zgodilo. Mislila sem, da je moja blazina slasten sladoled, zato sem ga polizala.

Pia, 5. a

PIRHI

Tajboni dobil nalogo je,
da skrili nam jajčka bo vsa.
Bodo pisana,
iz njih bodo še ven žice gledale.
To res zabavno bo,
ko jajčka iskali bomo lahko.
Vsi se bomo veselili,
ko bomo pri mizi jedli in pili.

Tajboni na kitaro bo igral,
tako da bo v piceriji ves dan živ-žav.
Vsi se bodo veselili s pokom
in nalivali kozarce s sokom.
Tajboni res je car,
ko na kitaro je igral kot vihar.
Mengl nam zapela bo,
to bo res zelo lepo.
Ena, dve, tri.
Pirhi!

Ela, 3. b

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

DARILO MAMICI naredil bom,
saj materinski dan je to.
Ampak kako?
Mamici še rože bom nabral.
Igral bi se z mamico rad,
zelo rad bi se z mamico igral.
Jedel bi kosilo rad,
mamica skuhala ga bo.
A po igranju bi se objel z njo.
Narisal tudi risbico ji bom.
A včasih je jezna kot grom,
ampak še zmeram jo rad imam.

Urban, 3. b

Ela, 2. a

TINA

Tina res je fina.
In včasih nagajiva.
Ni pa dobro, ko razjezi se.
A vseeno rada jo imam
in je nikomur ne dam.

Lana, 3. b

Nina, 2. b

MAMICA

Vedno rada peče torte.
Enkrat jih dela s čokolado,
drugič pa z marmelado.
Se z mano rada igra.
Najraje šiva.
A skupaj se tudi učiva.

Eliza Julija, 3. b

SLADOLED IZ VESOLJA

Zvezda pleše, tja med zvezde,
zberi svoje sanje,
deli svoje znanje.
In če v glavo ti idej ne trosim,
sladoled iz vesolja prosim.
In tudi, če v šoli imam pet,
nimam časa bele ovčke štet.
In če v glavi ti idej ne trosim,
sladoled iz vesolja prosim.
S sladoledom jaz grem spat,
ni se treba vesolja bat.

Ela, 3. b

ŽELVA IN ŽELVAK

Nadaljevanje zgodbe

Ko sta se želva in želvak spomnila, da morata iti še k želvaku, je zajec Peter naredil katapult. Vsi so se izstrelili in padli točno pri želvakovem domu. Želva in želvak sta bila čisto v redu, a zajec je dobil vrtoglavico. Želva se je spomnila, da sta pri njej pozabila torto. Zajec je rekel, da jo gre on iskat. Tekel je do tja, a na poti je postal utrujen in lačen. Pojedel je kar celo torto in zaspal. Želva in želvak sta se s fračo

izstrelila do hišice in videla zajca, ki spi. Prišla sta v hišico in ga spodila ven. Zajec je pomislil, kaj mora narediti. Spomnil se je, da se mora opravičiti. Opravičil se je in spekel torto.

Janez, 3. b

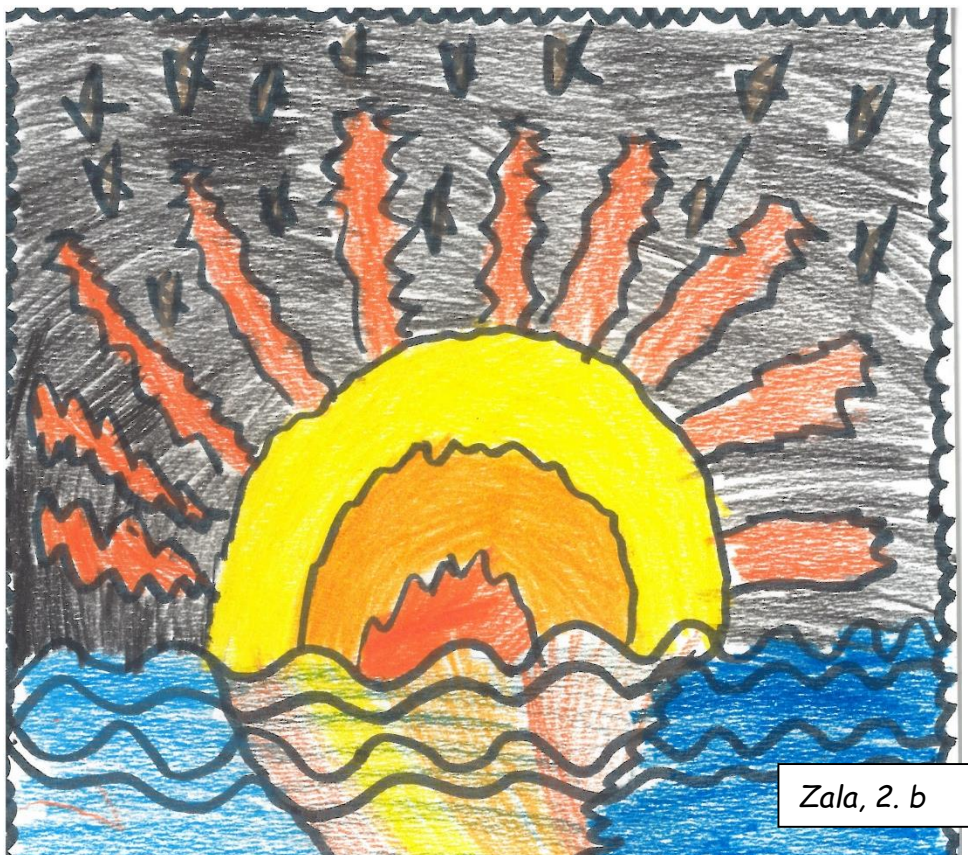
Nadaljevanje zgodbe

Želva in želvak sta plesala cel dan. Malo počasi, malo hitro. Ker sta kmalu postala lačna, sta odšla v

restavracijo Mehka solata. Tam sta si naročila sladko solato in začela »grickati«. »Mmm, kako okusno!« je dejala želva. Kmalu se je zvečerilo. Želva in želvak sta se s polnima trebuhoma odpravila domov.

Doma sta se ulegla v posteljo in zaspala. Sredi noči se je nekaj oglasilo: »Tuf, tuf.« Bil je ropar. Ukradel je obeske, ki so se bleščali v lunini svetlobi. Zjutraj sta se zbudila in videla, da ljubih obeskov ni več. Poklicala sta policijo. Našla je roparja in ju zaprla.

Luna, 3. b

Zala, 2. b

MOŽIČEK MED DIMNIKI

Nadaljevanje zgodbe

Naš možiček je suh. Ima svetlo rjavo obleko z velikimi žepi. Podoben je škratu. Ima rdeč klobuk in brado, v kateri so skrite razne stvari. Je zelo hiter.

Nekega dne sem kolesaril in se zaletel v smreko. Kolo se mi je zlomilo. V solzah sem dele kolesa prinesel domov. Starša ga nista znala popraviti. Šel sem na streho in povedal možičku za kolo. Možiček je iz brade potegnil orodje in rekel: "Prosim, pomagaj mi, sam ne bom zmogel." Delala sva en dan in eno noč, ampak nama je uspelo. Možiček je potem potegnil iz brade sok. Ko sva popila, sem šel dol in popravil kolo.

Luka, 3. b

MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON

Živela je deklica po imenu Nina. Imela je svoj dežnik. Nekoč je Nina šla ven s kolebnico in z dežnikom. Igrala se je s kolebnico in je prišel veter. Tako močno je zapihal, da ji je odnesel kolebnico v vodo. Starši so jo videli in so bili jezni, zato se je skrila pod dežnik in rekla: »Moj dežnik je lahko balon!« in je poletela v zrak. Odneslo jo je v džunglo. Tam je bila njena prijateljica Ela. Skupaj sta iskali kolebnico. A je nista našli. Ker je Ela živela v džungli, je vedela, da so tam čarobni listi. Iz drevesa je skočila Elsa, pojedla list in postala Vsevid. Videla je čez džunglo, hiše, zidove, zato jo je Nina vprašala, če ji poišče kolebnico, da ne bodo starši hudi nanjo. In res ji je pomagala. Ela je Nino vprašala, če gre lahko z njo domov. Nina ji je odgovorila: »Ja, seveda greš lahko z menoj, saj mi starši dovolijo.« Ela je rekla: »Pa pojdiva.« Z Nino sta šli in ko sta prišli domov, sta se skupaj igrali s kolebnico. A nista pomislili, da sta v bloku. Zato je pred vrati nekaj potrkalo. »Tok, tok in spet tok, tok.« Nina je odprla vrata in pred vrati je stala soseda in rekla: »Nehajta ropotati, jaz sem stara in potrebujem veliko spanca, zato prosim malo tišje.« Nina in Ela sta rekli: »Oprostite, ne bova več ropotali.« In sta kolebnico popravili v zaboj.

Nina, 3. b

Kristina, 3. a

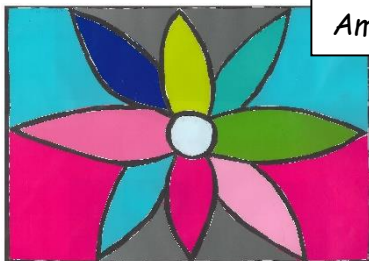

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

Nekoč je živel , ki je bil zelo neroden. Danes je padel v . Mimo je pripeljal . Prijazen je povlekel iz . se mu je hotel zahvaliti. Peljal ga je na . Zelo je bilo vroče, zato se je začel topiti. je spodobnilo in padel je na . Začela mu je teči kri. je hitro poklical . Zdravnik je ugotovil, da se mu ni zgodilo nič resnega. je šel . Uregel se je v . Naslednji dan se je odpravil na . Pot je bila zelo dolga. Na poti je srečal zlobno . Bila je zelo dobro čarala. Delala je za . Tudi on je bil zelo zloben. mu je prinesla čaroben napitek, ki ga je popil. Postal je zloben. Ukazala mu je, naj ugrabi prijarno . Ko pa je prišel do , ga je ona začarala in spet je bil prijazen. Rekla mu je, da mu bo izpolnila eno željo. si je začel, da ne bi bil več neroden. je petkrat zamahnila s . se ji je zahvalil. In ko je prišel v , se je še vedno zahitaval in padel v . Ko pa se je zjutraj zbudil, pa ni bil več neroden. Srečno je živel do konca svojih dni.

ORŽEJ, 4. B

Ammar, 4. a

NAM JE VŠEČ

Mami je vseč veliko reči:
kot recimo dobra knjiga,
kot recimo kuharija,
kot recimo, kot recimo ...

Ati najraje v naravi tiči:
kot recimo na naravi tiči:
kot recimo na ribolovu,
kot recimo na gobolovu,
kot recimo, kot recimo ...

Matevžu so vseč izzivalne reči:
kot recimo matematične reči:
kot recimo glasbene uganke,
kot recimo, kot recimo ...

Meni so vseč raziskovalne reči:
kot recimo, kako se na žabljih leži,
kot recimo, kako se izumlja stvari,
kot recimo, kot recimo ...
Just, 2. a

ZDRAV KOT RIBA

Ko riba je ujeta,
nardimo dva fileta.
Fileta sta okusna
in polna so moja usta.
Želodčku se že smeje,
da pojedel okusne bo fileje.
Sedaj pojedel zdravo sem kosilo.
Tako ostal bom fit in zdrav,
da novih izzivov se ne bom bal.

Matevž, 4. b

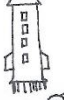

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

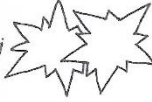
Če bi živel-a na Marsu, bi bila zelene barve.

Če bi bil-a , bi mi roke rastle v glave.

Če bi imel-a , bi se ves dan peljala v njo.

Če bi živel-a z , bi bila dobra prijateljica.

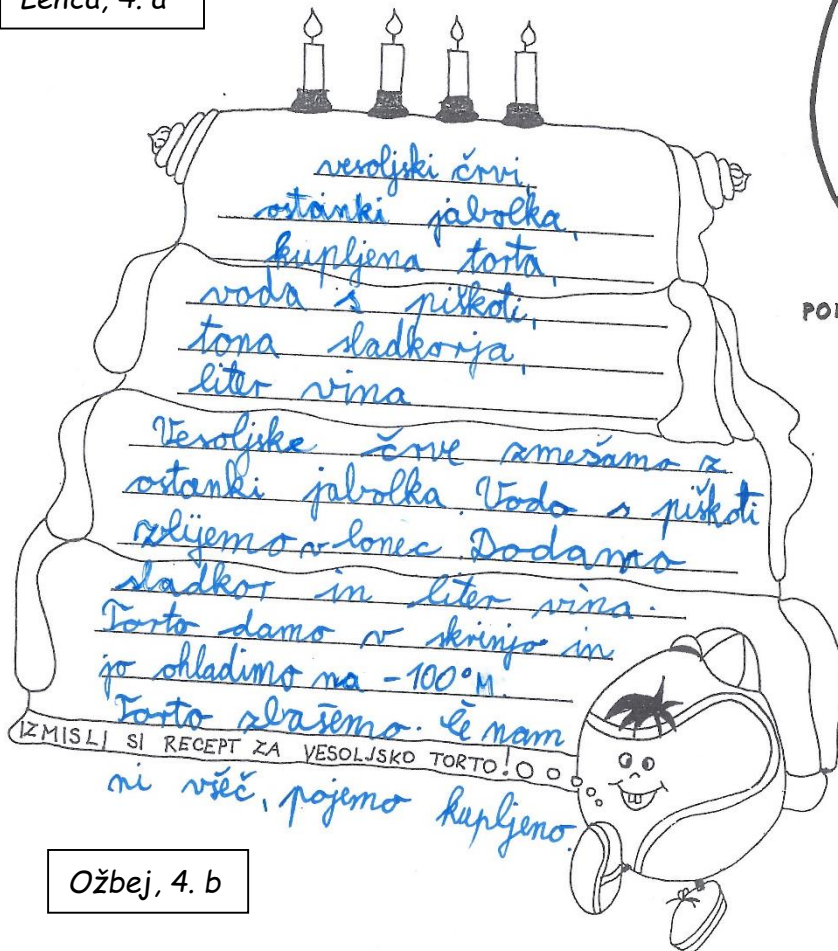
Če bi imeli obleke iz vesoljske čokolade, bi ja takoj pojedla.

Zakaj svetijo? ker so rumene barve.

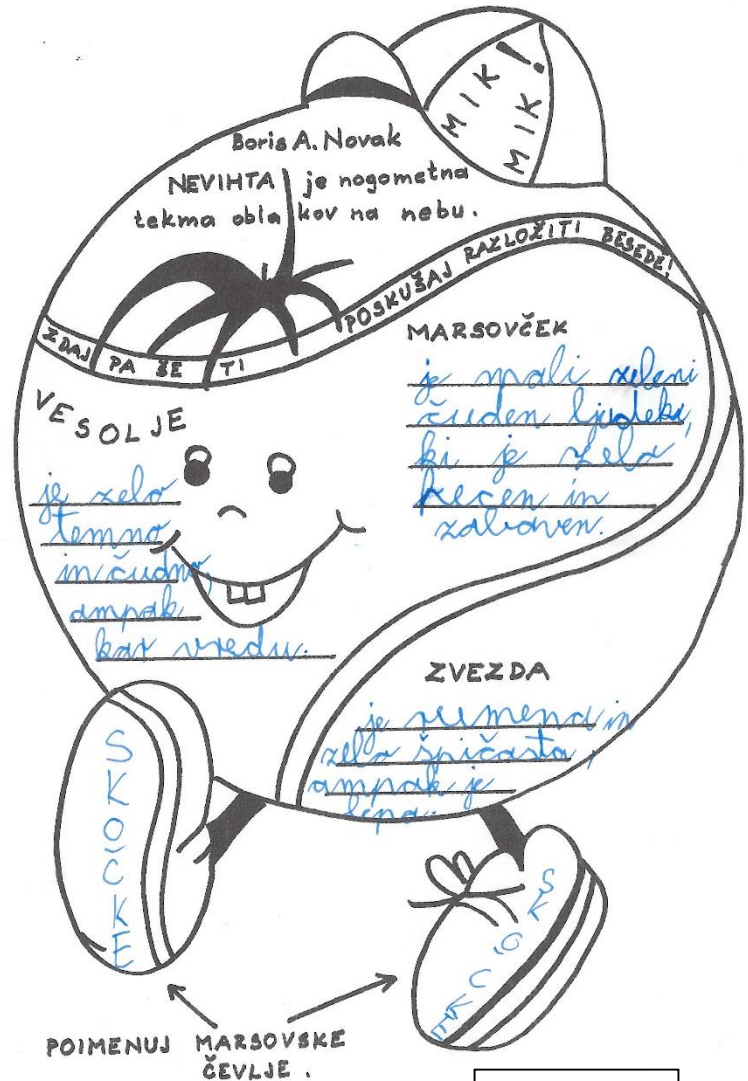
Zakaj se zemlja vrti? ker ji je vrtače.

Kje so podnevi? na drugi strani zemlje.

Lenča, 4. a

Ožbej, 4. b

Lenča, 4. a

TIA V ČUDEŽNI DEŽELI

Nekoč je živela deklica Tia. S starši je živela v ljubki, majhni hiški.

Nekega večera se je zgodilo nekaj čudnega. S krtačo si je česala lase in gledala v ogledalo. V ogledalu je zagledala čuden, zelen obraz. Najprej se je ustrašila, da vidi sebe. Nato pa ji je obraz v ogledalu ponudil čudežni napoj in rekel, naj ga vzame. Ni ji hotel povedati, čemu je namenjen. Dejal je, da bo morala to ugotoviti sama. Obraz je izgovoril te besede in izginil.

Tia je nekaj časa začudeno in negotovo gledala v stekleničko. Razmišljala je, ali naj popije, kar je v steklenički ali ne. Odločila se je, da bo, ne glede na to, kaj se bo zgodilo, popila čudežni napoj. Ko je popila, se je počutila precej drugače. Gledala se je v ogledalo, pa ni bila nič drugačna, zato se je odločila, da gre spat.

Ko se je zjutraj zbudila in odprla oči, je bilo vse okrog nje čisto drugače. Ni vedela, kje je. Tavalala je po tuji hiši. Skozi vrata je vstopila v kuhinjo in tam zagledala majhnega škratka, ki je pil jagodni čaj. Plaho se mu je približala in se ga nežno dotaknila. Ko jo je škratek opazil, se je prestrašil in padel s stola. Vprašal jo je, kdo je ona. Deklica se mu je predstavila. Predstavil se je tudi on in povedal, da mu je ime Mokec.

Povedala je, da je prejšnji večer popila čarobni napoj, ki ga je dobila od obraza v ogledalu. Škratek je pomislil, če morda pozna koga, ki bi lahko počel takšne neumnosti in dajal napitke skozi ogledalo. Nič mu ni prišlo na misel.

Tia in Mokec sta se odločila, da bosta skušala poiskati tistega, ki ji je ta napoj dal, da bi ji pomagal, da bi se lahko vrnila domov.

Kar naenkrat je Tia zaslišala glas svoje mame, ki jo je klical k zajtrku. Presrečna je ugotovila, da so bile to le sanje.

Emu, 3. a

Tia, 5. a

V DEŽELI SANJ

Nekoč sem se prebudila v svetu sladkarij. Tam so bila drevesa, na katerih so rasli bonboni. Sprehajala sem se po čokoladni poti. Mimo so prileteli metulji iz piškotov, hiše so bile iz sladkorne pene, v njih so stanovali ljudje iz lizik. Vrtovi so bili iz napolitank. Bilo je kot v raj, saj sem se spuščala po sladoledu. Potem sem prišla do

Monika, 2. b

gradu. Tam sta bila kralj in kraljica. Kmalu so prišle čokolade in napadle lizike. Ko so vse lizike prišle v grad, sem odšla iz gradu in premagala čokolade. Zato sta me kralj in kraljica predlagala za najboljšo vojakinjo. Zazvonila je budilka, zbudila sem se in odšla v šolo.

Anamari, 3. a

Zoja, 2. a

KITARA

S strunami sem ter tja
se prstki spet igrajo.
Postala bo moja pesmica,
prelepa in simpatična.

V knjigi note se smeji,
kitaro in mene veselijo.
Na stolu sedim, kitaro držim
in se nove pesmi veselim.

Ema, 3. a

SEM PLASTENKA

Sem plastenka kokakole. Nekoč me je v trgovini kupil Rok. Odnese me je na igrišče. Ko je bil že utrujen, me je vzel v roke in me popil. Vrgel me je v smeti za embalažo. Tam sem spoznala prijatelje. Prišel je smetar in nas odpeljal. V tovarni so me očistili in stopili. Predelali so me in postala sem nova kokakola.

Matic, Tian, 3. a

SNEŽENI MOŽ

Nekega mrzlega zimskega dne so otroci v toplih jopicah in bundah pritekli iz hiš. Najprej so naredili dve veliki kepi za trup in eno manjšo kepo za glavo. Za nos so mi dali korenje, oči in usta pa so mi naredili iz oglja. Zelo sem bil vesel oranžnih gumbov iz opeke. Ob strani so mi pritrdili dve veji, ki sta mi služili kot roki. Z otroki smo se zelo zabavali. Potem pa je prišel dan, ko je posijalo sonce in jaz sem se stopil.

Maks, 3. a

Zoja, 2. a

Rebeka, 3. a

*Povsod je lepo, a
doma je najlepše.*

KRIKEC NA POTEPU

IZLET NA JEZERSKO

Pred približno štirimi leti, ko sem bila stara tri leta in pol, smo se z družino odpravili na izlet na Jezersko. Bila je lepa sončna zimska nedelja. Odločili smo se, da gremo drsat na zamrznjeno jezero. Pridružila se nam je še tetina družina.

Ko smo prispeli na Jezersko, so se vsi takoj preobuli v drsalke razen mene. Jaz sem bila še premajhna in nisem znala drsati. Zato sta me mami in oči s sankami vozila po ledu. Bilo je zelo mrzlo. Odšli smo v kočico na čaj. Natakar nas je opozoril, da je čaj zelo vroč. Moja mami je to preslišala. Vprašal sem jo, če dam lahko v čaj limono. Dovolila mi je. Takrat pa se je zgodilo, da sem si po roki polila kot krop vroč čaj. Zajokala sem tako naglas, da so vsi v kočici pogledali proti meni. Mami me je takoj odnesla k lijaku in dala roko pod mrzlo vodo. Takrat sem začela še glasneje jokati. Vsi so nas opazovali. Mami je opazila, da je opekline kar huda, saj mi je po celem zapetju odstopila koža. Starša sta me odpeljala v dežurno ambulanto. Tam sem zdravniku natančno razložila, da je za to opekline kriva mami. Ona mi je namreč dovolila, da si dam limono v čaj. Zdravnik se je posmehal, mi roko namazal s kremo in povil s povojem.

Naš izlet se ni končal tako, kot smo želeli. Vseeno pa meni ni bilo tako slabo, saj so me še cel dan crkljali. Za pogum pa sem dobila še svojo najljubšo sladkarijo.

Julija, 2. b

Kristina, 3. a

TABORNIKI

Sem Jošt in sem tabornik. Moj rod se imenuje Kokrški rod. Ta vikend smo za dva dni odšli na izlet. Spakiral sem spalno vrečo, svoj pipec in se odpravil na Jošt. Vmes smo se ustavili in pojedli malico. Ko smo prispeli na vrh, se je pričela zabava. Igrali smo se razne igre. Naredili smo si tudi kakavove kroglice za posladek. Kurili smo ogenj in si na njem spekli hrenovke. Prepevali smo taborniške pesmi. Naučili smo se nekaj pravil prve pomoči in kako pomagati ponesrečencu. Sam sem povil in oskrbel ponesrečenca Bineta. Zvečer smo si pripravili spalne vreče in prespali v skavtski kočici. Izlet je bil dogodivščina in pol. Komaj čakam poletnih počitnic, ko odidem na tabor za teden dni.

Jošt, 2. b

KRIKEC NA POTEPU

IZLET V PLANICO

**Planica kraljica, le kdo je ne pozna,
lepote iz snega ...**

Z družino smo šli v Planico gledat smučarske skoke. Tekma se je začela zgodaj. Vstati sem moral, kot da bi šel v šolo. V Planico se je odpravilo veliko ljudi. Bil je zelo gost promet in ves čas smo se vozili v koloni. Na cesti je bilo veliko policistov, ki so usmerjali promet. Ko smo prispeli v Planico, sem komaj čakal, da se tekma začne. Letalnica je bila zelo velika. Mislim, da so skakalci zelo pogumni. Ko se je tekma začela, sem glasno navijal, vihtel slovensko zastavo in pihal v trobljo. Slovenski skakalci so bili vsi zelo dobri, še posebej Robert Kranjec in Peter Prevc. Mogoče zato, ker so imeli največ navijačev. Moj najljubši skakalec je Peter Prevc, od tujih skakalcev pa sta mi všeč tudi Stefan Kraft in Noriaki Kasai. Na tekmi je bil prvi Peter Prevc, tretji pa Robert Kranjec in tako smo spet poslušali slovensko himno. Ponosen sem na naše fante in komaj čakam, da grem drugo leto spet v Planico.

Erazem, 2. b

Lana, Luka, Luka, Kaja, 1. b

IZLET V POSTOJNSKO JAMO

Nekega prelepega sončnega jutra smo se z družino odločili, da se bomo zapeljali v Postojno na ogled Postojnske jame. Zelo sem se veselil, ker mi je mami rekla, da se bomo peljali z vlakcem in da bomo videli človeško ribico. Nekaj časa smo se peljali in končno prispeli v Postojno. Ko smo prišli pred Postojnsko jamo, smo najprej šli kupit vstopnice in počakali, da po nas pride vodič. Ko smo vstopili v Postojnsko jamo, nas je čakal vlakec. Hitro in z navdušenjem sem se usedel nanj in končno smo se popeljali v notranjost jame. Jama je zelo dolga in visoka ter zelo lepa. Najprej smo se vozili, nato pa smo šli na ogled peš. Videl sem zelo lepe in visoke kapnike ter belo, špagetno, rdečo in črno dvorano. Potem pa končno akvarij s človeško ribico. Malo sem si jih predstavljal drugače, izgledale so kot kakšen mali zmajček v vodi. Tam se je naš ogled končal. Nato smo se z vlakcem popeljali proti izhodu. Pred Postojnsko jamo smo se malo odpočili in pomalicali, ker smo bili zelo utrujeni. Nato pa smo se odpeljali proti domu. Bilo mi je zelo lepo in upam, da se bom še kdaj vrnil.

Ajdin, 2. b

POSTOJNSKA JAMA

Naš najlepši družinski izlet letos je bil obisk Postojnske jame. Postojnska jama leži ob mestu Postojna. Od Kranja je oddaljena približno uro vožnje z avtom. Gre za kraško jamo, ki jo je izdolbla reka Pivka. Kapniška notranjost je nastala, ker je voda pronicala s površja in je topila apnenec. Pri tem so se ustvarjali stalagmiti, stalaktiti, stebri, ponvice, špageti in druge kraške oblike. Po Postojnski jami vozi vlakec, ki je kar precej hiter. V jami je speljana elektrika. Na leto Postojnsko jamo obišče več kot pol milijona ljudi, največ tujcev.

V Postojnski jami živi človeška ribica. Človeška ribica ima dva para nog: na sprednjih nogah ima po tri prste, na zadnjih pa po dva. Je slepa, ima rdeče škrge in je kožne barve. V času našega obiska ja valila jajčka in je potrebovala mir, zato je v živo nismo videli. Po obisku jame smo si ogledali razstavo Expo, na kateri je predstavljen naš kraški svet. Ste vedeli, da so v Postojnski jami našli kosti jamskega medveda? Naš naslednji družinski izlet bo v Bistvo pri Vrhniki, kjer domuje Tehniški muzej Slovenije.

Domen, 2. a

Alina, 2. a

NA OBISKU

Z atijem sva obiskala njegovega prijatelja Alfija v Ratečah pri Škofji Loki. Ima veliko kmetijo in jahalni klub. Na kmetiji živi veliko vrst živali. Živali imajo svoje prostore. Zunaj so prostori ograjeni. V njih se živali prosto sprehajajo. V hlevu so krave molznice, biki in teleta. Krave so v boksih, biki in teleta pa se lahko sprehajajo po hlevu ali pa gredo tudi ven. Pritlikave koze so dobile kozličke, z njimi živijo tudi zajčki. Na kmetiji imajo tudi štiri goske, kokoši in peteline, ki se zelo radi oglašajo. Imajo tudi ponije in osličke. Po kmetiji se sprehajajo mucki. V konjušnici so zelo lepi konji. Vsak ima svoj boks. Zunaj imajo velik ograjen travnik, kjer se sprehajajo in pasejo.

Lan, 2. a

KRIKEC NA POTEPU

SKRITI ZAKLAD

Rada bi vam povedala svojo zgodbo o skritem zakladu. Z bratcem hodiva na obisk k babici in dediju v Mojstrano. Dedek ima na vrtu hiško za otroke, veliko igrač in veliko prostora za igro v gozdu okrog hiške. Nekega dne naju je dedi peljal na vrt in nama dal nalogo, da najdeva skriti zaklad. Dobila sem papirnato škatlico in v njej dva listka. Na enem je pisalo: najdi 10 takih listkov, ki te pripeljejo do zaklada. Na drugem pa: kuži Reks nenehno laja, ker mu v ušesu nekaj nagaja.

Hitro sem stekla do plišastega kužka in našla listek številka dve. Tako sem tekala sem in tja, iskala listke, jih brala in razmišljala. Na koncu sem našla zadnji listek, na katerem je pisalo: zelena veja palico drži, pod njo v zemlji zaklad leži. Komaj sem našla smreko, na kateri visi palica. Skupaj z bratcem sva začela kopati in kmalu našla aluminijsko škatlico. Ko sva jo odprla, je bilo v njej veliko kovancev in dve liziki. Bila sva zelo vesela. Vse sva si lepo razdelila, čeprav mi je bratec več nagajal kot pomagal. Srečna in zadovoljna sva odšla domov.

Elena, 2. a

Zala, 2. b

LEGOLAND

Lani so nama starši rekli, če bova pridna, gremo v Legoland. Cel teden sva se trudila in z avtodomi smo se odpeljali v Legoland. Peljali smo se pet ur. Ko smo se zjutraj zbudili, smo pozajtrkovali. Potem smo odšli iz kampa in se napotili v park. Do parka smo šli skozi gozd. Tam smo zagledali fanta iz lego kock, ki je bral časopis. Najprej smo streljali okostnjake, ki so bili iz lego kock, potem smo se vozili z manjšimi kanuji, z vlakcem smrti v obliki avta ... Najbolj nama je bil všeč potapljač iz lego kock v akvariju, ki je hotel odpreti zaklad. Nazadnje smo odšli na vlak smrti - zmaja. Utrujeni smo se odpravili domov. Preživeli smo lep konec tedna.

Lovro, Žiga, 3. a

KRIKEC NA POTEPU

Nina, 2. b

PRVOMAJSKE POČITNICE

Med prvomajskimi počitnicami sem odšla na morje. Tam smo vsak dan odšli na sladoled. S kolesom smo se odpravili na Kamenjak, okoli Pule in v Safari bar. Skoraj vsak dan smo odšli k morju in naredili majhen krog ob obali. Tam sva se s sestro Mašo igrali. Večkrat smo tekmovali tudi v

igri Monopoli. Zelo smo se imeli fino. Žal smo se morali vrniti domov, saj se je kmalu začel pouk.

Taja, 3. a

IZLET

Bil sem že na mnogih gorah, na primer na Slemenovi špici, Dobrči, Veliki planini, Dobraču ...

Prehodil sem jih res veliko. Najprej smo hodili na nižje hribe, potem pa že na malo višje. Bil sem uspešen in naredil sem prvi podvig. Povedal vam bom o izletu na Slemenovo špico. Najprej smo se pripeljali do Trente. Potem smo se začeli odpravljati proti vrhu. Čez dobrih 45 minut smo prispeli do prve ravnine. Poleg nas se je v višave dvigal velikan Julijcev, Jalovec. Bil je res visok. Nisem mogel verjeti svojim očem. Imel je res veliko plezalno steno. Videli smo tudi enega od plezalcev. Bil je čisto majhen. Potem smo odšli naprej proti vrhu, saj do vrha ni bilo več veliko. Čez dobre pol ure smo prispeli na vrh. Tam je bil čudovit razgled. Nekaj smo pojedli. Vrh Slemenove špice je bil čisto travnat. Kmalu smo odšli nazaj in se pripeljali domov v Kranj. Slemenova špica je bila moja druga najvišja gora, saj je bila visoka 1909 metrov. Tisti dan sem se z mami in očijem zares zabaval.

Teož, 3. a

KRIKEC NA POTEPU

IZLET NA JOŠT

Rebekina in moja družina smo se odpravili na izlet na Jošt. Našli smo novo pot do vrha. Vmes smo se trikrat ustavili, da smo se spočili. V naravi smo zelo uživali. Ko smo prispeli do vrha, smo se malo poigrali in pojedli presto. Nato smo se odpravili

Sara, 1. a

nazaj dol. Odšli smo še v Buf na pomfri. Z Rebeko sva se imeli lepo. Nato pa sva se poslovili in odšli domov.

Rebeka, Sophie, 3. a

MOJ IZLET V RIM

Med prvomajskimi počitnicami smo bili v Rimu. Tja smo prispeli po devetih urah vožnje. Dobili smo svojo sobo in povečerjali. Naslednji dan smo odšli na avdienco k papežu, ki je bila na velikem trgu pred cerkvijo Svetega Petra v Vatikanu. Opazili smo, da je tam tudi družina Prevc. Ati je iz žepa povlekel fotoaparata. Videli smo, da se slika z drugimi Slovenci. Mami mi je rekla, naj ga pokličem k nam. Nisem si upal, bilo mi je nerodno. Nato pa se je mlajša sestra Jerca odločila, da ga bo poklicala ona. Peter se je obrnil in nam pomahal. Prišel je k nam. Jerco je dvignil v naročje in skupaj smo se slikali. Ogladali smo si tudi Fontano di Trevi. Tam bi morali v vodo vreči kovanec čez levo ramo, kar naj bi pomenilo, da še kdaj pridemo v Rim. Več ur smo bili tudi v vaticanskih muzejih. V Rimu smo odšli vsak dan tudi na pico in sladoled. Preživeli smo čudovite prvomajske počitnice.

Žana, 1. a

Jakob, 3. a

KRIKEC V ŠOLI

V šoli veliko ustvarjamo, se pogovarjamo in se marsikaj novega naučimo.

JESENSKA POJEDINA

V šoli smo imeli jesensko pojedino. Prinesli smo kostanj in sadje. Kuhali smo kostanj, stiskali sok, trli orehe in risali risbe z motivom "noč čarovnic". Jaz sem bil v skupini z Lenartom in Jakobom. Učiteljica nas je pohvalila. To je bil res zanimiv dan.

Aleš, 5. a

Pilar, 3. b

OKUS JESENI

Danes smo prinesli pomaranče, limone, kostanj, orehe, lešnike ... Vsak je prinesel nekaj. Učiteljica je stisnila pomaranče, medtem ko smo mi imeli likovno vzgojo. Nato nam je Tia razdelila pomarančni sok, ki ga je stisnila. Bil je zelo dober. Zraven pa smo jedli kostanj. Limonado bomo delali jutri. Nato smo med glavnim odmorom jedli sadje. Potem pa smo trli orehe. Meni je bilo zelo všeč. Najbolje pa mi je bilo, ko smo med glavnim odmorom jedli sadje.

Pia, 5. a

TABOR OSILNICA

Na tabor smo se pripeljali v Osilnico. Peljali smo se tri ure. Ko smo prišli, smo se lahko igrali badminton, nogomet, med dvema ognjema in odbojko. Potem smo šli plavat. Plavalimo eno uro. Po večerji smo hoteli gledati risanko, a je bil računalnik pokvarjen. Zjutraj smo pojedli zajtrk in šli na sprehod, nato pa smo plavali. Po kosilu smo se igrali v sobah. Igrali smo se tudi zunaj. Izdelovali smo košarice iz testa. V sredo zvečer smo imeli po večerji disko. Disko mi je bil najbolj všeč na taboru, ker smo lahko plesali. V četrtek, ko smo imeli plavanje, mi je zmanjkalo še 10 sekund, da bi dobil zlatega delfinčka. Potem smo imeli večerjo. Po večerji smo šli na taborni ogenj. Ob njem smo peli. Zadnji dan sem po zajtrku plaval za srebrnega delfinčka. Nato smo šli na kosilo in ob četrti uri smo bili že doma.

Dan, 3. b

Ana, 4. a

KRIKEC V ŠOLI

TABOR OSILNICA

Prvi dan mi je bilo zelo všeč, ko smo se vozili. Na taboru mi je bilo najbolje, ko smo plavali, streljali z lokom in plezali. Zjutraj je bila hrana zelo dobra. Prvi dan smo se šli med dvema ognjema, zelo smo se zabavali. V torek sem se z Lano igrala črnega Petra. Zvečer smo si ogledali risanko Madagaskar. Izdelovali smo košarice iz slanega testa. Veliko smo se sprehajali in dnevi so kar hitro minili. V sredo zvečer smo imeli disko. V četrtek smo streljali z lokom. Zadnji dan smo po plavanju šli v džakuzi. Da grem na tabor, sem se odločila zato, ker bomo veliko plavali.

Ela, 3. b

ROBERT KRANJEC

Nekega dne smo se z razredom odpravili v Krice krace na lutkovno delavnico. Na poti iz delavnice pa smo doživeli lepo presenečenje. Bila je zima in čas smučarskih skokov. V našem razredu smo trije skakalci: Lovro, Jakob in jaz. Ostali sošolci pa ta šport navdušeno spremljajo. Ravno, ko se je naš razred vračal v šolo, smo prečkali cesto. V tistem trenutku pa se je mimo nas pripeljal Robert Kranjec. Vsi smo mu veselo mahali. Kar naenkrat pa je odprl okno in ven vrgel svojo reprezentančno kapo z napisom Gorenje. Naša učiteljica je kapo pobrala. Eno kapo težko nosi 25 otrok, zato se je razred odločil, da bo pripadala meni. Tako kapo nosijo naši skakalci. Lovro in Jakob jo že imata, jaz pa ne. Zato so kapo dali meni. Hvala Robi, hvala razred.

Žiga, 3. a

MOJ SOŠOLEC

Tevž ima svetlo modre oči. Ima kratke rjave lase in če je dobre volje nasmeh do ušes. Je velik in močan. Je igriv, navihan in dobrega srca. Rad hodi v gore, rad pa tudi raziskuje in v knjigah bere o rojstvu Lune, Zemlje, Sonca in še veliko drugih zanimivih stvari. Je odličen prijatelj, rad ti pomaga in najboljši od vsega je, da se igra tudi s puncami. Pogumen je, prijazen in pri atletiki je odličen. Tevž je glavca in pol, najbolj pa mi je všeč njegov nasmeh.

Ema, 3. a

Zhangying, 2. b

KRIKEC V ŠOLI

ŠPORTNI DAN

V sredo smo se z avtobusom odpravili na Pokljuko. Do tja smo se peljali eno uro. Ko smo prišli, smo vzeli vsak svoje sanke in šli do hriba. Tam smo pojedli malico. Učiteljica nam je najprej povedala pravila pri sankanju. Začeli smo se spuščati po hribu. S sošolci sem tudi dirkal. S prijateljemo Leonom sva se večkrat spustila po hribu. Na koncu sva se tudi kepala. Bilo je super. Športni dan je kar prehitro minil. Utrujeni smo se vrnili nazaj v šolo.

Luka, 3. a

SLADKORNA BOLEZEN

Kristina, 3. a

Ko sem v Jemnu hodila v šolo, sem bila vse bolj žejna. Med poukom sem popila celo plastenko vode. Bila sem zelo utrujena in izgubila sem celo nekaj kilogramov. Mamica je posumila, da nekaj ni v redu. Peljali so me k zdravniku in mi pregledali kri. Ugotovili so, da imam sladkorno bolezen tip 1. To pomeni, da moje telo ne proizvaja hormona inzulina. Inzulin je nujno potreben za prenos glukoze (sladkorja) iz krvi v celice. Ko zdravi ljudje nekaj pojejo, telo sprosti ustrezno količino inzulina. Pri sladkornih bolnikih se inzulin ne tvori in ga moramo dodajati z injekcijo. V Jemnu je očka poklical naokoli, da smo izvedeli, kje je najboljši zdravnik za diabetes ali sladkorno bolezen. Povedali so mi, da moram jesti veliko zelenjave, manj kruha in drugih ogljikovih hidratov ter se izogibati slaščic. Štirikrat dnevno sem si morala vbrizgavati inzulin v nogo, trebuh ali roko. To sem delala s posebnimi inzulinskimi svinčniki. Količino inzulina smo določili glede na moj krvni sladkor, ki sem si ga merila štirikrat dnevno. Ko smo prišli v Slovenijo, so nam na pediatrični kliniki pomagali pri vodenju sladkorne bolezni s številnimi nasveti. Po enem letu bolezni sem dobila inzulinsko črpalko. S črpalko je vodenje bolezni lažje, lahko jem kadarkoli, manj je zbadanja, vendar si moram sladkor meriti šestkrat ali večkrat dnevno. Sladkorna bolezen ni nalezljiva. Lahko počnem, kar želim. Paziti pa moram, da ne jem sladkarij in da ne zmočim črpalke.

Ranya, 3. a

KRIKEC V ŠOLI

KDAJ SEM SREČEN? 1. a

Ko imam rojstni dan. (Nejc, Hanna)
Ko se stisnem k mamici. (Jakob)
Ko mi mamica da poljub. (Sara, Neža)
Ko mi mamica kupi igračko. (Nenad)
Ko grem na morje. (Nik)
Če dobim prijatelje. (Hanna)
Ko mi mami kupi karte. (Urban)
Ko pride kdo k meni na obisk. (Jakob)
Ko mi mamica kaj kupi. (Ariana, Ema, Luka, Aleksandar)
Ko grem v šolo. (Sanli)
Ko splezam po drevesu prav do vrha. (Chloe)
Ko gledam risanko Zoro. (Jakob)
Ko sem s prijatelji. (Žana)
Ko je skupaj vsa družina. (Sara, Tom)
Ko tekmujem. (Ula)
Ko imam rojstni dan. (Roberto)
Ko pride ati iz službe in me objame. (Adriana)

KDAJ SEM ŽALOSTEN? 1. a

Ko dežuje. (Roberto)
Ko pogrešam mamico. (Nik)
Ko sanjam grde sanje, ki me spravijo v jok. (Adriana)
Ko mi mami vzame kakšno igračko. (Luka)
Ko mi oči in mami česa ne dovolita. (Ema, Tom)
Ko mi sestrica ne posodi igrače. (Ula)
Ko mi sestrica nagaja. (Sara)
Ko me kdo užali. (Žana)
Ko mi oči in mami vzameta igrico. (Jakob)
Ko se kdo noče igrati z mano. (Sanli)
Ko se skregam s prijateljico. (Neža)
Ko me bratranec ščipa, grize in tepe. (Chloe)
Ko se mami in oči nočeta z mano igrati in ko mi česa nočeta kupiti. (Ariana)
Ko je mamica name huda. (Jakob)
Ko poslušam žalostno glasbo. (Urban)
Ko se nekam udarim in jokam. (Aleksandar)
Ko mi mami česa ne kupi. (Hanna, Nenad)
Ko pogrešam dedija, ki se je preselil. (Sara)
Ko mi bratec kaj vzame. (Hanna)
Ko mi bratec česa ne pusti. (Nejc)
Ko se mamica pred spanjem ne uleže k meni. (Jakob)

Lenča, 4. a

Prosti čas nam veliko pomeni, vsak počne tisto, kar mu je najljubše.

KRIKEC IN PROSTI ČAS

